

מסורת הש"ס

(א) זכמים טו. (ב) זכמים כג. (ג) פסחים לג. (ד) פסחים כג. (ה) פסחים טו. (ו) פסחים טו. (ז) פסחים טו. (ח) פסחים טו. (ט) פסחים טו. (י) פסחים טו. (יא) פסחים טו. (יב) פסחים טו. (יג) פסחים טו. (יד) פסחים טו. (טו) פסחים טו. (טז) פסחים טו. (יז) פסחים טו. (יח) פסחים טו. (יט) פסחים טו. (כ) פסחים טו. (כא) פסחים טו. (כב) פסחים טו. (כג) פסחים טו. (כד) פסחים טו. (כה) פסחים טו. (כו) פסחים טו. (כז) פסחים טו. (כח) פסחים טו. (כט) פסחים טו. (ל) פסחים טו.

גליון הש"ס

גמ' ובל דבר הבא מן הכלל. עי' שיעור מקובל מ' פסחים דף ה' ע"א ד"ה חתם. חתם. וכתובת תולדות אדם להרשב"א סימן טו.

הגהות הב"ח

(א) ר"ח מי חביב מ' אונן איתו פ"ל ואת' ו' מוס' (ב) ד"ה אמר קרא וכו' פסול טומאה ובמיתה הקד'.

מוסף רש"י

וערל בשר. שמתו אחיו מתמת מילה ולא רלו למוטל, כחיים פ"ן ימות גם הוא כחיים (ז"ר טז). ומן המקדש לא יצא ולא יחלל. לעיל מניה מביא לחזיו ואלמו לא ימצי וזכמן גדול משתפשו, ומתן ליה וכן המקדש וגו', כלומר לא יצא שמתו אביו ואמו אין כריך ללאת מן המקדש, אלא שמתו מקרבו, ולא יחלל, ע"ה שנתן הקדשים ממחלו בן, ה' ה' ד"ה אמר קרא וכו' ויבדל חלל (י"ח). ובלא ולישיבה. ויין ללא נפרו בו לכו וזכר חר ממיל עבודה (שם כג). גמר חטא חטא מתרומה. לרוב דברים ה' למטה מתרומה נמסכת מעילה (י"ח). כמיז הכא ותטלה בשגגה במוטל שגגו ולא יטלו עליו חטא (קדושין ב). בו ולא במעילה. ומיתה הוא דמעטיה וגירה סוה כדקיימא קיימא וילפינן אהרהר למעילה מאלוהי תרומה דקמי, ביה וכו' וז' לא חלל דמצי, ורוב הלכות מעילה היא למטה מתרומה נמסכת כמות הכניסה במוטל שגגו ו' (מכות יג). וכע"ז פסחים לג). ומיה מיתה לא גמרינן מיה דמפתשי רבנן טעמיה דמעט חתמא מתרומה ומתו בו, והאי בו מיטעטא בו ולא מעילה (פסחים שם). נביא שהדיח. שמעטא בשם הקב"ה לעבוד עבודה כוכבים (לקומו פט).

הדרן עלך אלו הן הנשרפין

הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

פד.

תורה אור

- 1. וכן הפקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי גור שפון משחת אלהיו עליו אני יקרא כא כי יקרא כא כי 2. כי בו בחר אלהיו מכל שבטי לעמוד לשרת בשם ה' הוא ובניו כל הקמים: דברים י"ח ה 3. אך אל הפרכת לא יבא ואל המנוח לא יגש כי מוס בו ולא יחלל את מקדש כי אני 4. יקרא כא כי 5. ויקרא כא כי 6. נפש כי תמעל מעל וקטאה בשגגה מקדש יי ויהיאת את אשמו ליי איל תמים מן הזאנן בערפך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם: 7. וקרא טו 8. ואתה ובניך אחק תשמרו את בהגותכם לכל דבר המנוח ולמבית לפרכת ועבודתם עבדת מקנה אתן את בהגותכם והזר הקרב יומת: במדבר י"ז 9. כל הקרב הקרב אל משכן יי ומת האם תמנו לנוע: במדבר י"ז כח 10. והקניא ההוא או חלם ההלום ההוא יומת כי דבר קרה על יי אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפך מבית עבדים להיחייב מן הדרך אשר צוה יי אלהיו ללכת בה ובערת הקדש דברים י"ג

וערל בשר לא יבא אל מקדשי (לשרתני) אונן מגול דכתיב ומון המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו הא אחר שלא יצא חילל א"ל רב אדא ארבה ונילף חילול חילול מתרומה מה להלן במיתה אף כאן במיתה מי כתיב ביה בגופיה מכללא קאתי הוא דבר הבא מן הכלל וכל דבר הבא מן אמר רבא אמר רב נחמן אמר קרא כי בו בחר ה' אלהיו מכל שבטי לעמוד לשרת אומר במיתה וחכמים אומרים באזרה מ"ט דרבי דכתיב אך אל הפרוכת לא יבא וגו' וילף חילול חילול מתרומה מה להלן במיתה אף כאן במיתה חילול חילול מתרומה מה להלן בכרת מסתברא מתרומה הוה ליה למילף שכן פסול הגוף מפסול הגוף אדרבה מותר הוה ליה למילף שכן קודש פנים פיגול ונותר אלא מטמא ששימש גמר פסול הגוף מפסול הגוף קודש פנים פיגול ונותר קרא בו ולא בעל מום הויד במעילה רבי אומר במיתה אומר ר' אבהו גמר חטא חטא מתרומה מה להלן במיתה אף כאן במיתה אומר קרא בו ולא במעילה זר ששימש במקדש: תניא רבי ישמעאל אומר נאמר כאן והזר הקרב יומת ונאמר להלן כל הקרב הקרב אל משכן ה' ימות מה להלן בידי שמים אף כאן בידי שמים ר"ע אומר נאמר כאן והזר הקרב יומת ונאמר להלן והנביא ההוא או חולם החלום ההוא יומת מה להלן בסקילה אף כאן בסקילה רבי יוחנן בן גוריון אומר מה להלן בחנק במאי קמיפלגו רבי ישמעאל ורבי עקיבא רבי עקיבא סבר דנין מיומת ואין דנין מיומת ורבי ישמעאל סבר לך הדיום גדול מזה במאי קמיפלגו רבי עקיבא ורבי יוחנן בן גוריון בפלוגתא דרבי שמעון ורבנן דתניא נביא שהדיח בסקילה ר"ש אומר בחנק הא אנן תנן רבי עקיבא אומר בחנק תרי תנאי ואליבא דרבי עקיבא מתניתין ר' שמעון ואליבא דר' עקיבא ברייתא רבנן ואליבא דרבי עקיבא:

הדרן עלך אלו הן הנשרפין

- 1. וכן הפקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי גור שפון משחת אלהיו עליו אני יקרא כא כי יקרא כא כי 2. כי בו בחר אלהיו מכל שבטי לעמוד לשרת בשם ה' הוא ובניו כל הקמים: דברים י"ח ה 3. אך אל הפרכת לא יבא ואל המנוח לא יגש כי מוס בו ולא יחלל את מקדש כי אני 4. יקרא כא כי 5. ויקרא כא כי 6. נפש כי תמעל מעל וקטאה בשגגה מקדש יי ויהיאת את אשמו ליי איל תמים מן הזאנן בערפך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם: 7. וקרא טו 8. ואתה ובניך אחק תשמרו את בהגותכם לכל דבר המנוח ולמבית לפרכת ועבודתם עבדת מקנה אתן את בהגותכם והזר הקרב יומת: במדבר י"ז 9. כל הקרב הקרב אל משכן יי ומת האם תמנו לנוע: במדבר י"ז כח 10. והקניא ההוא או חלם ההלום ההוא יומת כי דבר קרה על יי אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפך מבית עבדים להיחייב מן הדרך אשר צוה יי אלהיו ללכת בה ובערת הקדש דברים י"ג